

Jubilate
1Sam18
30.4.2023

Pozdrav:

Ve jménu Boha Otce i Syna i Ducha svatého.
Milosrdenství a láska mezi námi rozmnožena budiž.

Introit:

K tobě, Hospodine, volám, nebud' ke mně hluchý, skálo moje.
Neozveš-li se mi, budu podoben těm, kteří sestupují v jámu.
Požehnán buď Hospodin, že vyslyšel mé prosby!

Píseň: 622

Čtení: L15,11-32

Píseň: 542

Kázání: 1Sam18

Kde v tomto příběhu hledat Boha? Svědek víry v celé kapitole neustále opakuje: *neboť Hospodin byl s ním*, rozumějme s Davidem, a *zlý duch od Boha* posedl Saula, že řádil *jako posedlý*. Nějakým způsobem je tedy přítomen skrytý Hospodin, kterému nerozumíme. Vysvětlení, že Hospodin Samuela zavrhl jako krále, ještě nevysvětluje, proč zlý duch od Boha jej napadá.

Dále bychom mohli říci, že jsou zde představeny dvě roviny vztahů. Láskyplný vztah Davida a Jónatana a láska Míkal k Davidovi.

Je zde nenávisť Saula k Davidovi. To už jsme doma. Co láskyplných vztahů, plných důvěry, nezištnosti ve světě ještě pořád je? Co obětavosti a náklonnosti v lidech naštěstí ještě zůstalo?

Na druhou stranu, co vztahů nenávisť, závisť, žárlivosti je kolem nás, jen se rozhlédnout?

Nedívej se zlu do očí, říkával můj otec, a měl pravdu. Když hledíme jenom na to zlé kolem nás, nic jiného se nám možná do našeho zorného úhlu již nevejde.

Nenechme se v tomto příběhu uhranout nenávisťí Saula a jeho *zlým duchem od Boha*. A všimněme si, že jej nepopadá neustále, ale prostě tehdy, když Saulovo srdce je naplněno závisťí a žárlivostí. To potom zlý Duch dovede rozmetat vše, i lásku k člověku, kterého jsme si dříve oblíbili, který pro nás vykonal i leccos dobrého. U Saula je vše zalito strachem, nenávisťí, obrazně řečeno vidí rudě. Nic jej nemůže zastavit. Nechce vidět nic než ohrožení vlastního já.

Pojďme se však podívat na náš příběh očima svědka víry. Davidovi se daří. Dalo by se říci: na co sáhne, to nejen nezkaží, ale dovede to navíc ke zdárnému cíli.

Je aktivní, snaží se pro slávu Hospodinovu učinit – dalo by se říci – maximum. Nejen to. Nedělá to někde ve skrytu, v komůrce svého srdce, či ve svědomí a ve svém vědomí. Vše, co dělá pro Hospodina, činí veřejně. Davy jásají, obliba roste. Davidova aktivita je úžasná, až nakažlivá. Vzbuzuje lásku i nenávisť.

Aktivita Davida není jenom lidským supermanstvím; je zde jedna skutečnost: *neboť Hospodin byl s ním*. Toto konstatování se v našem textu neustále opakuje. Jako by Hospodin chodil s Davidem všude, kam se poděl.

Proč si Hospodin oblíbil Davida, tak jako Jónatan a Míkal? Nechme nyní stranou úvahy o tom, že autor Davidovu postavu úmyslně zveličil, aby vyniknul jako mesiášský král.

Jak to, že při někom je Hospodin, a chce s ním chodit, a s jiným není? A chtěli bychom slyšet odpověď a nebe mlčí. Tak jako mlčí nad křížem Ježíšovým. Jako čtyřleté děti se můžeme ptát do nekonečna „proč?“ Jako unavený rodič musíme nakonec říci: protože, proto.

Nezodpovězená otázka, kterou najdeme již v prvních kapitolách bible: Proč na Ábelovu oběť vzhlédl Hospodin, a Kainovu Hospodin nepřijal? Proč někdo má štěstí a vše se vede, a druhému se lepší smůla na paty?

Jestliže jsem řekla, že David je aktivní, nacházíme jej tu mezi Pelištejci, tam a zase jinde, kde vede boje. Zdržuje se v sídelním městě Saula, hraje na harfu, vyhýbá se nástrahám, prostě všude je ho plno. Přináší válečnou kořist. Uniká úkladům.

O Saulových aktivitách moc nic nevíme. Saul je až nápadně pasivní. Hlavně je pasivní vůči Bohu. Jako by se ztratil. Jako by pro nenávisť, strach a bolest zapomněl na Hospodina.

Jediné, co o něm víme, že od něj odstoupil Hospodin a popadl *jej zlý duch od Boha*. Potom víme i to, jak se jako člověk čím dál tím více vzdaluje svými úmysly a činy od Boha jako marnotratný syn z našeho prvního čtení.

Utéci daleko od toho nepochopitelného Boha, který nedělá to, co bychom tak rádi chtěli. Utéci daleko do ciziny, kde nás nikdo nezná a nemusíme být svázáni Hospodinovými ukazateli. Utéci daleko od milosrdného Boha, s jeho majetkem, abychom konečně mohli hospodařit po svém a nemuseli nikoho poslouchat.

Pane, prosíme, dej, ať od tebe neutíkáme. Prosíme, dej, abychom měli odvahu se vydat na cestu zpět do tvého království. Pane, prosíme, dej, abychom nepodléhali démoniím tohoto světa. Pane, dej, abychom přes tvé mlčení věděli, že jsi pořád náš milosrdný a nanejvýš milostivý Bůh, že nás vyhlížíš jako své marnotratné děti, abys nás pozval do společenství svého lidu.

Amen.

Píseň: 656

Poslání:

Usiluj o spravedlnost, zbožnost, víru, lásku, trpělivost, mírnost.
Bojuj dobrý boj víry, abys dosáhl věčného života, k němuž jsi byl povolán
a k němuž ses přihlásil dobrým vyznáním před mnoha svědky.

Požehnání:

Sám Bůh pokoje nechť vás cele posvěť
a zachová vašeho ducha, duši i tělo bez úrazu a poskvrny
do příchodu našeho Pána Ježíše Krista.

Píseň: 415